

Mark van Essen heeft er kwart van China-tour op zitten

Een zesbaansweg als fietspad

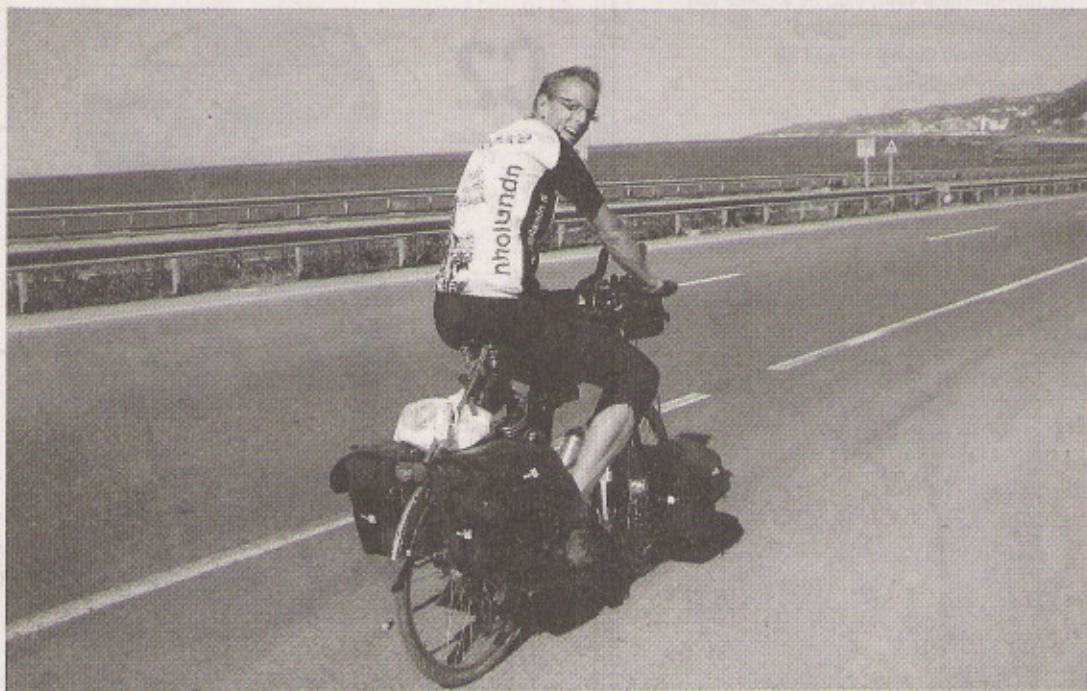
DOOR HARRY DE JONG

NIEDORP - Zeg maar dag met je handje tegen het strakke asfalt. Na de prima wegen van de laatste weken langs de Turkse Zwarte Zeekust, is China-fietsers Mark van Essen uit Nieuwe Niedorp Georgië binngetrokken. „Hier is het andere koek wat het wegdek betreft.”

De laatste ritten in Turkije gingen over strak asfalt. „Grote zesbaanswegen, waar het ook nog eens rustig was qua auto's. Erg lekker dus voor ons”, aldus Van Essen. Die wegen zijn nu ingeruild voor modder-, grind- en schapenpaden. Beklimmingen over onverharde bodem zijn geen uitzondering, evenmin als afdalingen over rotsachtig terrein. „Het is oppassen geblazen. Wonderwel zoals mijn fiets het doorstaat. Alleen een spatbord is wat los gerammeld.”

De Niedorper viert met de Litouwse BaltiCCycle tourclub het Olympisch jaar door van het Griekse Olympia naar Peking te fietsen. Inmiddels zijn zo'n 3000 van de in totaal 12.000 kilometers weggetraapt.

En heeft de groep al het nodige meegemaakt. Van slapen op het strand tot in een trouwzaal of het buitenverblijf van een plaatselijke burgemeester. „In Turkije hebben we hele stukken onder politiebegeleiding gefietst. Zo maar, zonder dat we daar om hadden verzocht. Een aparte gewaarwording.” En wat te denken van een opfrisbeurt in het badhuis van de voorzitter van de Georgische fietsersbond, die gisteravond bijzonder welkom

Mark van Essen op het strakke asfalt langs de Zwarte Zee.

EIGEN FOTO

bleek voor de groep.

Het fietsen verloopt over het algemeen op rolletjes. Enkele zware bergetappes daargelaten. „Toen hebben we de dagafstanden ook wat korter gemaakt dan oorspronkelijk de bedoeling was.” De echte moeilijkheden zitten hem de laatste tijd misschien wel meer binnen de groep zelf. „Een Duitse deelnemer blijkt een echte Einzelgänger. Soms zien we hem zomaar enkele dagen niet en dan duikt-ie weer op. Hij houdt net als ikzelf een reisverslag bij op internet, maar daarop staan soms minder

vriendelijke dingen over andere deelnemers. We moeten ervoor oppassen dat de sfeer op die manier niet wordt verziekt. Vooralsnog gaat iedereen er gelukkig goed mee om.”

Is in eigen land de laatste weken de mensenrechtensituatie in China een veelbesproken onderwerp, bij de 'olympische fietsers' is het geen hot item. „We concentreren ons op de tocht op zich. Wel zagen we de beelden van de Tibetaanse monniken met hun oranje gewaden. Zelf fietsen we in oranje shirts. Een enkeling vroeg zich af of dat over

enkele maanden, als we in China zijn aangekomen, voor moeilijkheden zou kunnen zorgen. Of die shirts als steunbetuiging aan de Tibetanen zouden worden uitgelegd. Om misverstanden te voorkomen hebben we allemaal een folder in diverse talen mee. Hierin staat omschreven dat we het olympisch jaar vieren door naar Peking te fietsen.”

Het gaat hem goed, daar in Georgië. Al mist hij vooral vriendin Ilse. „Fietsen doe ik altijd met haar, maar nu even niet. Daarbij is ze niet alleen m'n fietsmaat, maar m'n maatje in alles.”

Schager Courant 3-4-2008